

Retsbetjent efter 10 Aars Forløb, altsaa efter kortere Tid, faaet et Tillæg af 600 Kr., saaledes at Assessorer i Lands-Oversamt Hof- og Stadsretten ikke kunne naa op til et saadant Gageforhold, som Retsbetjente selv af anden Klasse paa Landet have. Dette har til Følge, hvad jeg anser for meget uheldigt — og det er derpaa jeg vil henlede det høje Tings Opmærksomhed — at Overretterne i Balancetilsælde ikke kunne rekrutere sig med Retsbetjente ude fra Landet. Dette er en stor Ulempe; thi det maa dog sikkert erkendes, at det heldigste vilde være, at Overretten rekruterede sig med Kræfter, som allerede forud havde længere Ovelse i Retsplejens Udøvelse; men dette kan ikke ske paa Grund af de Lønningsforhold, som jeg har nævnt. Dette gælder ikke alene om Landsoverretterne, men ogsaa, saa vidt jeg veed, om de sidsordnede Retter. — Der kunde være andre Punkter af Finanslovsforlaget, som jeg kunde ønske at skænke nærmere Omtale; men i Øjeblikket skal jeg indskrænke mig hertil.

Berg: At dømme efter den foregaaende Diskussion opfatter jeg det saaledes, at det er Tingets Mening, at denne Finansbehandling skal være kort, ikke skal være udførlig eller gaa ind i Enkelthederne. Jeg billiger ganske denne Betragtning, og jeg skal derfor ikke forlænge Diskussionen linderlig. Den Gang man i Foraaret, som Tak for sin gode Vilje, fik Landstingets Finansbeslutning, hvorved Landstinget for sit eget Vedkommende frafrev sig al Ret med Hensyn til Finansloven for 1890—91, og man saa fik det 10de Provisorium, hvorpaa var opført blandt mange Kuriositeter: Søfortet, da troede jeg, at der gennem den Beslutning, som Folketinget affattede, forelaa en Anvisning paa, at man havde lært nok i de 3 forløbne Finansaar af den saakaldte Forhandlingspolitik, den indtil da drevne Forhandlingspolitik, og at det var Meningen, at man fra Oppositionens Lederes Side vilde tage Sleen i en anden Haand. Jeg opfatter ogsaa Flertallets tidligere Førers Fratreden fra den politiske Stueplads, i alt Fald midlertidig, saaledes, at det ogsaa var hans Opfattelse, at det at forsætte, som man havde indøvet sig paa i de tre forløbne Aar, var urigtigt, det vilde ikke føre til andet end yderligere Skuffelser, men at han paa den anden Side, hvilket jeg godt kan forstaa, efter sin Stilling, sine Udtalelser tidligere og senere, i tidligere Perioder og i den senere treaarige Periode, ikke vel kunde paatage sig at være Fører for den nye Vending, men maatte overlade det til dem, som ikke have været saa engagerede i den tid-

ligere treaarige uheldige Politik, i alt Fald ikke i saa høj Grad, som han selv havde været. Jeg mente, at det var saa udtrykkelig en Afvisning til Folketingets Flertal, som der var givet, at det maatte have øvet Indvirkning i den af mig antydede Retning. Der var ogsaa flere Tegn, der tydede paa, at det var saa. Men jeg kan ikke nægte, at Forestillingen her, Forhandlingen her den 10de Oktober og nu Indledningen i Dag til Finansbehandlingen har stiftet mine Forventninger i disse Henseender. Man beredte sig den 10de Oktober med den gamle Motivering paa, at vi skulle nu rolig, som det ogsaa ventedes af den første ærede Taler i Dag, kunne blive sammen med vort kære Ministerium i 6 Maanedere til den 1ste April. Jeg kan ikke nægte, at det var mig en vis Tilfredsstillelse at høre, at det ærede Medlem, den anden ærede Taler i Dag fra samme Side (Hørup), havde den Følelse, at det var en pinefuld Stilling, man beredte sig selv ved saaledes at gaa ind i denne 6 Maaneders Hviletid, som det blev nævnt. Det var mig en vis Tilfredsstillelse; thi der laa en Følelse der bagved, som jeg finder ganske beslægtet med min Følelse. Man skulde altsaa nu paa samme Vis rolig fortsætte med dette Ministerium. Og hvad skulde man gøre? Man skulde lade Grundlovsstriden ligge og tørste Langhalm paakny, det var Kvintessensen af det ærede Flertals første Talers indledende Foredrag i Dag. Det er lige det modsatte af, hvad det samme ærede Medlem fortalte os, da han var Ordfører her i Salen for nogle Aar siden: Hvad er Deres Hverv, mine Herrer, først og fremmest som Nr. 1 og atter som Nr. 1 og atter som Nr. 1, det er at føle, tænke og handle for Grundloven. Det Spørgsmaal, som først og sidst kommer til os, som sidde her, det er det, hvorledes har Grundloven det? Grundloven ligger lemlæstet under Provisorismens Uhyre, fordi vi have en saa kyndig Læge i det nuværende Ministerium. Der ligger Grundloven; hvor tidt den end er streven paa Papiret, der ligger den. Det er Spørgsmaalet til os, som skulle hjælpe og pleje den syge Grundlov; der spørges os først og fremmest: Hvordan har Grundloven det? Og saa skulle vi rolig paa 6te Aar tage en Hviletid, lade Grundloven ligge, som den ligger, under disse Læger, og rolig give os til at tale om andre Ting, forskellige andre. Smaating. Det er omtrent, som om Brandfuret vilde skændes om, hos hvem de nye Møbler skulde købes, og hvorledes de skulde opstilles, alt medens